

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/106/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125010098
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2026:3125010098.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Juraja Valáška a JUDr. Miroslavy Šibíkovej v trestnej veci proti odsúdenému A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom E. XX, F. D., t. č. na slobode, pre trestný čin prečinu zneužitia právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písm. a) Tr. zákona účinného do 15. marca 2024, o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 07. januára 2026 v Trenčíne, prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 28. októbra 2025 pod sp. zn. 7Nt/12/2025 a jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. C. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 28. októbra 2025 pod sp. zn. 7Nt/12/2025 podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku zamietol návrh odsúdeného A. B. C., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „odsúdený“) na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Trenčín pod sp. zn. 1T/57/2021.

Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil doslovne takto :

„Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/57/2021 zo dňa 23.08.2022 (č. I. 570 pripojeného spisu) v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/96/2021 zo dňa 22.11.2023 (č. I. 600 pripojeného spisu) bol odsúdený uznaný vinným zo spáchania prečinu zneužitia právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, za čo mu bol uložený:

- trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov, ktorého výkon súd podmienienečne odložil na skúšobnú dobu 24 mesiacov,

- trest zákazu činnosti vykonávať funkciu alebo povolanie v ozbrojených zboroch a ozbrojených silových zložkách a v spojitosti s nimi na dobu 24 mesiacov.

Vo vyššie uvedenej veci podal odsúdený návrh na obnovu konania.

Odsúdený návrh na obnovu konania odôvodňoval zmenou Tr. zákona vykonanú zákonom č. 40/2024 Z. z. a nedostatkami odsudzujúcich rozhodnutí.

Uznesením sp. zn. 7Nt/12/2025 zo dňa 23.05.2025 (č. I. 51) súd zamietol vyššie uvedený návrh na povolenie obnovy konania.

Následne uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23Tos/58/2025 zo dňa 08.07.2025 (č. I. 56) nadriadený súd zrušil vyššie uvedené rozhodnutie a zároveň uložil okresnému súdu aby vo veci znova

konal a rozhodol. V odôvodnení vytkol okresnému súdu, že v danej veci nemal pripojený trestný spis, ku ktorému smeruje návrh na povolenie obnovy konania.

Vzhľadom na vyššie uvedené okresný súd znovu vykonal verejné zasadnutie, na ktorom oboznámil podstatný obsah pripojeného trestného spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/57/2021, a to v podobe odsudzujúcich rozhodnutí.

Odsúdený na verejnom zasadnutí zotrval na podanom návrhu.

Prokurátor na verejnom zasadnutí poukázal na svoj predchádzajúci záverečný návrh z verejného zasadnutia zo dňa 23.05.2025, na ktorom navrhol zamietnuť návrh odsúdeného. Poukázal, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, v rámci ktorého sa neuplatňuje revízny princíp, to znamená, že sa nepreskúmava zákonnosť a odôvodnenosť odsudzujúceho rozhodnutia, takisto sa nepreskúmava ani to, či sa súd vysporiadal so všetkými okolnosťami. Vyjadril názor, že skutočnosti, ktoré odsúdený uvádza nie sú novými skutočnosťami, keďže tieto boli známe už okresnému, ale aj krajskému súdu v pôvodnom konaní. Na poslednom verejnom zasadnutí prokurátor poukázal aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 503/2025 zo dňa 30.09.2025, v zmysle ktorého novela Tr. zákona nie je dôvodom na povolenie obnovy konania.

Súd po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí dospel k záveru, že návrh odsúdeného je potrebné zamietnuť.

V prvom rade súd uvádza, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý slúži na nápravu nedostatkov v skutkových zisteniach v právoplatných rozhodnutiach.

Zároveň tento mimoriadny opravný prostriedok nie je určený na nápravu súdnych rozhodnutí, v ktorých bol správne zistený skutkový stav veci, avšak malo dôjsť k nesprávnemu výkladu právnych noriem hmotného práva, prípadne k porušeniu procesných právnych noriem, na ktorú nápravu slúži iný mimoriadny opravný prostriedok, a to dovolanie (§ 368 ods. 1 a nasl. Tr. poriadku).

Pokiaľ ide o právoplatné rozhodnutia súdu predpoklady pre obnovu konania upravuje ust. § 394 ods. 1 Tr. poriadku, v zmysle ktorého musia byť splnené 2 podmienky.

Prvou podmienkou je existencia I. skutočností alebo II. dôkazov súdu skôr neznámych. Za skutočností alebo dôkazy súdu skôr neznáme treba považovať také (vecné) skutočnosti, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa návrh na obnovu konania týka.

Za nové skutočnosti, alebo dôkazy však nemožno považovať skutočnosti či dôkazy, ktoré možno zistiť z obsahu spisov, a to aj v prípade, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal, alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa zmýlil pri hodnotení vykonaných dôkazov, alebo ich nesprávne vyhodnotil. Nemožno totiž v konaní o povolenie obnovy konania preskúmavať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní (obdobne napr. R 35/1988, R 6/1997).

Druhou podmienkou je že tieto nové skutočnosti alebo dôkazy by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste.

Pokiaľ ide o jednotlivé dôvody obnovy konania k nim je potrebné uviesť nasledovné.

Ad novela trestného zákona.

Podľa názoru súdu novelu zákona nemožno subsumovať pod pojem súdu skôr neznáma skutočnosť alebo dôkaz. Ako súd uviedol už vyššie obnova konania slúži na nápravu skutkových zistení, to znamená, že sa netýka zmeny zákona, tá totiž nie je skutkovou, ale právnou okolnosťou.

V tomto súd poukazuje aj na stanovisko Najvyššieho súdu SR sp. zn. Tpj 44/2013 zo dňa 26.11.2013, ktorého jedna z právnych viet znie: „Ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. poriadku upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatela - ako skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa zmeny právneho stavu, t. j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu.“

Z uvedeného tak vyplýva, že zmena právneho stavu (zmena zákona) nie je dôvodom na povolenie obnovy konania.

Odsúdený v návrhu taktiež poukazuje na ust. § 93 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z., v zmysle ktorého je dôvodom na obnovu konania ak dôjde k strate účinnosti časti právneho predpisu, na základe ktorého bol vydaný právoplatný rozsudok.

Je pravdou, že novelou Tr. zákona vykonanú zákonom č. 40/2024 Z. z. došlo k strate účinnosti niektorých ustanovení Tr. zákona. Pokiaľ však ide o ust. § 93 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z., tak v zmysle tohto ustanovenia je dôvodom na obnovu konania iba tá strata účinnosti právneho predpisu, ku ktorej dôjde postupom podľa čl. 125 ods. 3 Ústavy SR. To znamená iba vtedy ak dôjde k strate účinnosti z dôvodu, že Ústavný súd SR konštatuje nesúlad právneho predpisu, na základe ktorého bol vydaný rozsudok, s Ústavou SR.

V tomto je potrebné poukázať aj na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 503/2025 zo dňa 30.09.2025, ktorý v súvislosti s obnovou konania pre zmenu zákona uviedol: „Dôvodom na obnovu konania na základe právnych (iných než skutkových) okolností je podľa § 394 ods. 4 písm. a), b) Tr. poriadku len rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva konštatujúce v konkrétnej veci porušenie ľudských práv alebo slobôd obvineného (keďže tento súd nie je kasačným súdom a obmedzí sa len na konštatáciu dotknutého porušenia práv), ako aj zmena zákona v dôsledku derogačného nálezu ústavného súdu (ostatne uvedený dôvod výlučne v súvislosti s neústavným podkladom pre skoršie rozhodnutie a v kontexte následného využitia účinkov čl. 50 ods. 6 ústavy v novom konaní). Dôvodom na obnovu konania teda nie je zmena zákona v otázke podstatnej pre pôvodné rozhodnutie, ktorá bola vykonaná po jeho právoplatnosti v bežnom legislatívnom procese.“

V zmysle vyššie uvedeného rozhodnutia je tak dôvodom na povolenie obnovy konania iba taká zmena zákona, ktorá nasleduje po derogačnom rozhodnutí Ústavného súdu SR, t. j. ktorá nasleduje potom čo Ústavný súd SR vyhlási nesúlad zákona s Ústavou (čl. 125 ods. 3 Ústavy SR v spojení s § 394 ods. 4 písm. b/ Tr. poriadku).

V tomto prípade však Ústavný súd SR nevydal žiadne rozhodnutie, ktorým by zároveň konštatoval nesúlad právneho predpisu alebo jeho časti, na základe ktorého došlo k uznaniu viny a uloženiu trestu u odsúdeného. Pokiaľ ide o nález Ústavného súdu SR vo veci vedenej pod sp. zn. PL. ÚS 3/2024, ktorý sa týkal novely Tr. zákona vykonanej zákonom č. 40/2024 Z. z., ktorá sa týkala znižovania trestných sadzieb, tak v tomto prípade Ústavný súd SR skutočne rozhodol, že časti tejto novely sú v rozpore s Ústavou SR. Odsúdený však nebol uznaný vinným a ani mu nebol ukladaný trest na základe ustanovení, ktoré nie sú podľa Ústavného súdu SR v súlade s Ústavou SR.

Ad nedostatky odsudzujúcich rozhodnutí.

Odsúdený v druhej časti návrhu na povolenie obnovy konania v podstate poukazoval z jeho pohľadu na nedostatky rozhodnutí okresného a krajského súdu, na základe ktorých bol uznaný vinným. Konkrétne poukazoval napr. na:

- absenciu konkrétnych ustanovení, konkrétnych interných normatívnych aktov, ktorých porušením mal odsúdený spáchať dotknutý trestný čin a dôkaz, že bol s týmito aktami preukázateľne oboznámený,
- vágnosť skutkovej vety,
- skutočnosť, že súd argumentuje porušením všeobecne záväzných právnych noriem, ktoré však na prípad nedopadajú,
- nie je zrejmé akú konkrétnu povinnosť v zmysle § 8 zákona o policajnom zbore mal porušiť,
- poukázal, že na danú vec vôbec nedopadá ust. § 9 zákona o policajnom zbore,

- použitie ustanovenia § 48 zákona o štátnej službe považoval za zjavne všeobecné, nie je zrejmé ktorá konkrétna časť predmetného ustanovenia sa vzťahuje na jeho konanie,
- ďalej poukázal, že na predmetné konanie nebolo možné aplikovať iný zákon než Tr. poriadok, neprichádzala preto do úvahy aplikácia ustanovení zákona o policajnom zbore,
- podľa jeho názoru v konaní nebol preukázaný ani len nepriamy úmysel,
- vytýkal, že súdy sa nedostatočne zaoberali úmyslom.

Vyššie uvedené skutočnosti nie sú podľa názoru súdu dôvodom na povolenie obnovy konania. Ako súd uviedol už vyššie obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý slúži na nápravu skutkových zistení. V tomto prípade však odsúdený v podstate vyjadruje svoju nespokojnosť s odôvodnením odsudzujúcich rozhodnutí v podobe nedostatkov v skutkovej vete, nedostatočnom dokazovaní pre preukázanie viny, právnom posúdení či nedostatkov v odôvodnení alebo v inom vyhodnotení dôkazov. Na odstránenie takýchto väd je možné využiť riadny opravný prostriedok v podobe odvolania a následne mimoriadny opravný prostriedok v podobe dovolania. Nie však obnovu konania.

Odsúdený zároveň ani neuvádza nové skutočnosti či dôkazy, pre ktoré by bolo možné inak vyhodnotiť zistený skutkový stav. Práve nové skutočnosti a dôkazy sú v zmysle § 394 Tr. poriadku dôvodom na povolenie obnovy konania.

Obnovou konanie nie je možné domáhať sa iného právneho posúdenia veci či iného vyhodnotenia dôkazov ako tomu bolo v pôvodnom konaní, bez toho aby k tomuto pristúpili nové skutočnosti a dôkazy.

Nakoľko neboli splnené podmienky pre povolenie obnovy konania podľa § 394 Tr. poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania v zmysle § 399 ods. 2 Tr. poriadku zamietol.“

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí podal sťažnosť odsúdený, ktorý ju však do konania neverejného zasadnutia krajského súdu neodôvodnil.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na podklade podanej sťažnosti odsúdeného, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 18. novembra 2025, na neverejnom zasadnutí dňa 07. januára 2026 preskúmal podľa § 192 odseku 1, odseku 2 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného, hoci je prípustnou, podaná oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste, nie je však dôvodnou.

Z ustanovenia § 394 odseku 1 Tr. poriadku totiž vyplýva, že obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, možno povoliť len vtedy, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V konaní o povolení obnovy nie je však možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle citovaného zákonného ustanovenia obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Až po kladnej odpovedi na túto otázku treba skúmať, či ide o také nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi súdu skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie, v danom prípade o vine.

Za „nové skutočnosti skôr neznáme“ v zmysle § 394 odsek 1 až 3 Tr. poriadku treba považovať také (vecné) skutočnosti, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa návrh na obnovu konania týka. Ide teda o objektívne existujúci jav, ktorý ako skutočnosť nebola príslušnému orgánu známa a nebola obsahom spisu. Nebola teda dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu, resp. vecnej skutočnosti.

Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle citovaného ustanovenia nemožno však považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov, a to aj vtedy, keď sa súd s nimi

v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol. Taktiež omyl súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne hodnotenie, nie je dôvodom na povolenie obnovy konania.

Podľa § 394 ods. 4 Trestného poriadku skutočnosťou „skôr neznámou“ podľa odsekov 1 až 3 je aj

a) rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorého rozhodnutím prokurátora alebo súdu Slovenskej republiky alebo v konaní, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody obvineného, ak negatívne dôsledky tohto rozhodnutia nemožno inak napraviť,

b) strata účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa čl. 125 ods. 3 ústavy voči rozsudku vydanému na základe aplikácie takého právneho predpisu jeho časti alebo niektorého ustanovenia, ak tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný.

Podľa § 394 odsek 5 Tr. poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo niektorým zo spôsobov uvedených v predchádzajúcich odsekoch, sa povolí aj vtedy, ak sa právoplatným rozsudkom zistí, že policajt alebo prokurátor, sudca alebo prísediaci v pôvodnom konaní porušením povinnosti spáchal trestný čin.

Okresný súd už po správnom a zákonom procesnom postupe (prejednanie trestnej veci na verejnom zasadnutí za osobnej účasti odsúdeného a zabezpečení celého trestného spisu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/57/2021, ktoré jeho nezabezpečenie krajský súd vytkol ako relevantné pochybenie vo svojom skoršom rozhodnutí sp. zn. 23Tos/58/2025 v predmetnom konaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, ktoré logicky a zákonne smerovalo k zrušeniu pôvodného rozhodnutia okresného súdu v prejednávanej a posudzovanej trestnej veci) celkom správne zistil, že v danom prípade nie je splnená ani jedna zákonná podmienka pre povolenie obnovy konania vo vzťahu k pôvodne vedenému konaniu pred Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 1T/57/2021, pretože v konaní o povolení obnovy konania nevyšli najavo také nové dôkazy a skutočnosti, ktoré by v zmysle § 394 odseku 1 a odseku 5 Tr. poriadku mohli viesť k zmene pôvodného právoplatného odsudzujúceho rozsudku, a to aj napriek podrobnej právnej argumentácii odsúdeného v podanom svojom predmetnom návrhu na povolenie obnovy konania. Okresný súd totiž správne dospel k záveru, že novelizáciou Trestného zákona Zákonom NR SR č. 40/2024 Z. z. s účinnosťou od 15. marca 2024 v spojení s tým, čo uviedol ako právnu argumentáciu v tomto smere, nie je dôvodom na povolenie obnovy konania tak, ako na to odsúdený nesprávne poukazoval v dôvodoch svojho predmetného návrhu na povolenie obnovy konania. V prejednávanom a posudzovanom prípade teda skutočne nejde ani o prípad, ktorý by zodpovedal dôvodu pre povolenie obnovy konania podľa § 394 odsek 4 písm. a) a b) Tr. poriadku. Rovnako správne a zákonne sa okresný súd vysporiadal s ďalšími dôvodmi odsúdeného (označené ako nedostatky v rozhodnutiach okresného aj krajského súdu v pôvodnom konaní), ktoré považoval odsúdený za relevantné, pre povolenie obnovy konania V podrobnostiach krajský súd odkazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu, ktoré svojimi kvalifikovanými dôvodmi tvorí jednotu rozhodovania vo veci s nadriadeným krajským súdom.

Krajský súd považuje napadnuté uznesenie okresného súdu v celom rozsahu za správne a zákonné, náležité, zrozumiteľne a akceptovateľne odôvodnené, a toto považuje za kvalifikované, bez známkov arbitrárnosti.

Vzhľadom na uvedené dôvody preto krajský súd sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku ako nedôvodnú, zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť n i e j e prípuštná.